

[Poul Møller.]

meget lave rente, man har valgt, er det jo i hvert fald et spørgsmål, om ikke spare- ren kan blive ringere stillet ved at købe disse statsobligationer end ved at købe andre obligationer, også andre statsobliga- tioner. Hvis møntfoden ikke forringes så stærkt, at forringelsen bliver større end den ret betydelige renteforskel mellem disse obligationer og den normale obligations- rente, ja, så vil altså køberen af disse spare- obligationer blive udsat for et faktisk tab i forhold til den, der på den almindelige børs køber almindelige kredit-, hypotek- forenings- eller almindelige statsobligationer — hvis der findes købere hertil endnu. For det konservative parti ville det i den nu- værende situation i og for sig synes mere fordelagtigt — og jeg vil håbe, vi kan drøfte det under udvalgsbehandlingen, hvis en sådan kommer — om man gjorde noget for at gøre aktiepapiret mere attråværdigt og mere populært herhjemme, også fordi man derigennem kunne skaffe det private erhvervsliv og de investerende selskaber en større mulighed for at få kapitaltilførsler fra den store, brede befolkning, end de har nu. Vi vil gerne være med til, hvis forslags- stillerne skulle ønske forslaget i et udvalg efter denne behandling, at overveje ikke specielt dette forslag — det vil vi natu- rligvis også være med til at overveje — men hele det problem, som er rejst med dette forslag, hele det problem, der ligger bagved: om der kan gøres noget — uden at man slår andet og måske mere i stykker — for at hjælpe de sparere, som rammes af in- fflationen.

For os er det naturligvis aldeles afgørende, som det må være det for alle i dette ting, at der føres en politik, som sikrer pengenes værdi og ikke blot pengeanbringelsens værdi. Kunne tinget enes om en politik, der sikrer pengenes værdi, ville mange af de foranstaltninger, som er mere eller mindre affødt af inflationen, kunne falde bort, og så ville det problem, vi drøfter i dag, ikke foreligge; men dette har det høje ting ikke kunnet enes om. Derfor finder vi det rimeligt i et udvalg at se på, om vi kan sikre visse former for pengeanbringelsesværdier.

Alfred Jensen: Det er ikke just nogen blid skæbne, dette lovforslag har fået

i tinget i dag på årets første mødedag; jeg tror ikke engang, ordføreren for forslags- stillerne kan have den opfattelse, at for- slaget er blevet særlig velvilligt behandlet. Der er jo rejst tvivl og indvendinger i et sådant omfang, at det allerede nu er klart, at hvis forslaget efter at have været i ud- valg nogen sinde kommer tilbage til denne sal, vil det blive i en helt anden skikkelse end den, hvori det nu foreligger. Jeg må vel gå ud fra, at lovforslaget opretholdes, og at det kommer til behandling i et udvalg; hvis det så engang kommer tilbage hertil, kan jeg til den tid fremsætte de bemærk- ninger, jeg har til det.

Jeg er enig i meget af det, der er frem- ført under forhandlingen, og jeg skal ved denne lejlighed blot minde om, hvad vi tidligere har sagt, at vi naturligvis som alle andre ser med bekymring på den for- ringelse af opsparingsbeløbene, som har fundet sted i en årrække. Vi ser derfor med sympati på alle bestræbelser for at sikre et stabilt prisniveau; men vi er betænkelige ved, at man forsøger at sikre bestemte grupper af sparere. Vore betænkeligheder bliver ikke mindre, når vi ser, at det er de medborgere, som er relativt godt stillet, der vil få en særlig sikkerhed; de, som kan opspare de beløb, her er tale om, vil jo være medborgere, der har bedre økonomiske vilkår end gennemsnittet her i landet. Jeg har ofte før påpeget, at man kun kan give sådanne begunstigelser til en del af borgerne derved, at andre — også folk, der er betydelig dårligere økonomisk stillet end dem, der får fordelene — kommer til at betale for det, og dette er vor hoved- indvending imod foranstaltninger af den art.

Jeg kan derfor slutte med at sige, at vi ikke er særlig velvilligt indstillet over for det foreliggende lovforslag, men at vi naturligvis med interesse imødeser, hvad der efter denne diskussion kan komme ud af sagens videre behandling her i bygningen.

Søren Olesen: Der er blevet rettet en hel del tekniske indvendinger imod det foreliggende lovforslag om udstedelse af værdisikrede statsspareobligationer, og der er også rettet principiel kritik imod det. Jeg skal holde mig til nogle principielle betragtninger, da man vel kan gå ud fra,